

ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕತೆ

ಹೆಣ್ಣುಳುಗಳನ್ನ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬಳಸೋತಾನೆ ಅಂತ.”

“ಹಾಗಿದ್ದೆ ಮುತ್ತುಪ್ಪ ಸಂಪಂಗಿಗೆ ಮನೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡಿಸ್ತ?” ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ.

“ಬಹುಶಃ ಸಂಪಂಗಿ ಕೊಡೋ ದುಡ್ಡಿನಾಸೆಯಿಂದಾಗಿ! ಅವು ಮೋಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಓಡಿಸ್ತೇಕು ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿದಾನೋ ಏನೋ? ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರೂ ಯಾಕೋ ಮುತ್ತುಪ್ಪನಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಅವಿಗೆ ನಾನು ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅವು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಮುತ್ತುಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ವಿರೋಧ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ.”

“ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲ?”

“ಹೆಂಡ್ತಿ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾನಂತೆ. ನಾವು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಯಜಮಾನರ ಅಣ್ಣ ಒಬ್ಬರು ಕೆರೆಗೆ ಬಿದ್ದು ತೀರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ. ಅವಿಗೆ ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಕುಡಿದು ಕೆರೆಗೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರು ಅಂತಾರೆ. ಅದನ್ನ ಕೊಲೆ ಅಂತಲ್ಲ ಜನ ಆಡೋತಾರೆ. ಅವು ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಎಸ್ಟೇಟು ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಹಾಗಾಗಿ ಸಿಕ್ಕು.”

“ಸಂಪಂಗಿ ಎಂತಹ ಮನುಷ್ಯ?” ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬೊಳ್ಳಮ್ಮ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚಿದಳು.

“ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಆಸಾಮಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಭೇತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ನಾವು ಊಟ ಕೂಡಾ...”

ಬೊಳ್ಳಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕರಮಚಂದ ಚಕ್ರನೆ ಎದ್ದು ಹೊರಗೋಡಿದ. ಆಕೆ ಕ್ಷಣ ತಡೆದು ಮಾತು ಮುಂದರಿಸಿದಳು.

“ಊಟ ಕೂಡಾ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ನೋಡದೇ ಸೀದಾ ಬರಬೇಕು. ಊಟವಾದ ನಂತರ ತಟ್ಟೆನ ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಇಡ್ತಾನೆ. ಆತ ಕಾಣೋಕೆ ಸ್ಥಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಪಕ್ಕದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ಆತ ದೀಪ ಉರಿಸುವುದೇ ಕಮ್ಮಿ. ಆದ್ರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಆತ ಮನೇಲೇ ಇರ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ಇಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸು ತರೋದು ಆಯ್ತು. ಅವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಎದುರಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಯೇ ಇರ್ತಿದ್ದ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗ್ಲು ಬಳಸಿದ್ದಿರಬೇಕು.” ಏಕಾಏಕಿ ದನಿ ತಗ್ಗಿಸಿದ ಬೊಳ್ಳಮ್ಮ ಓಸುಗುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮುತ್ತುಪ್ಪ ಟಾರ್ಚ್ ಬೆಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಂಪಂಗಿಯ ಮನೆಯತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ.”

ಬೊಳ್ಳಮ್ಮ ಮಾತು ಮುಗಿಸುವಾಗ ಕರಮಚಂದ ವಾಪಸು ಬಂದ. ಆಗ ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ಕಾಂತಿಯಿತ್ತು. ಏನೋ ಮಹತ್ತರವಾದ ಕೊಂಡಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ಥಿರವೇಕೆಂದು ನಾನು ತರ್ಕಿಸಿದೆ.

“ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ, ಹೊನ್ನರಾಜು. ಒಡೆಯದ ಲಕೋಟೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕೋಣ.”

ಹೊನ್ನರಾಜುವಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೇನಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಸಮಯ ಏಳು ದಾಟಿತ್ತು.

★★★

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಡೀ ಕರಮಚಂದ ಆ ಲಕೋಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ವಿವಿಧ